

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Ministeren spørger, om det, vi ønsker, er, at man skal drysse penge ud over alle. Nej, det ønsker vi ikke, men jeg vil meget gerne spørge ministeren: Vil ministeren ikke godt fortælle mig, hvad han tænkte sig, da han skrev under på aftalen med kommunerne og dermed skrev under på, at vi skulle have en udligningsreform? Hvad havde ministeren tænkt sig? Tænkte ministeren: Ja, nu skrev jeg under, og når vi kommer lidt længere frem, laver vi bare om på det? Regnede ministeren ikke med, at man ville overholde den aftale, man indgik? Vil ministeren ikke godt fortælle det?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Den tidligere regering havde stillet en udligningsreform i udsigt pr. 1. januar 2004, og det bekræftede den nuværende regering, da den tiltrådte. Men som følge af gennemførelsen af grundtakstmodellen har den nuværende regering efterfølgende opgivet at gennemføre en udligningsreform pr. 1. januar 2004.

Kl. 16.05

Vi ved, at der allerede i dag er mange kommuner, der har det økonomisk svært. Vi ved, at de vil få det endnu sværere til næste år, og problemet er, at det lovforslag, vi behandler i dag, ikke løser disse kommuners problemer – langtfra. Derfor kan vi selvfølgelig heller ikke stemme for lovforslaget.

At forslaget ikke løser problemerne, erkendte indenrigs- og sundhedsministeren i virkeligheden også, da han sluttede sit sidste indlæg med at sige: Jamen venner – ja, venner sagde han ikke – endnu har vi jo ikke forhandlet puljen for næste år med kommunerne, men regeringen arbejder med en målrettet pulje til de særlig vanskeligt stillede kommuner, når vi skal forhandle bloktilskuddet.

Det synes jeg er fint, og hvis det bliver resultatet af debatten i dag, tror jeg, at jeg allerede kan sige tak til regeringen på kommunernes vegne. Det er et godt skridt i den rigtige retning at give nogle ekstra penge i bloktilskuddet til de vanskeligst stillede kommuner, og tak for det. Det er en god målsætning, men det bekræfter jo kun, at lovforslaget her er helt utilstrækkeligt, og at der må lappes på det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er ikke sikker på, at jeg kan bibringe debatten noget nyt. Det ville jo forde, at de, der har haft ordet før mig, havde bibragt debatten noget nyt, og den oplevelse har jeg sådan set ikke. Jeg må bare gentage det, der er regeringens position, nemlig at regeringen med dette lovforslag laver en mekanisme, der betyder, at der reelt udlignes for et betragteligt beløb, nemlig 500 mio. kr. Sådan er det.

Så forstår jeg, at der er nogle, der synes, at der skulle udlignes mere. Det har jeg stor respekt for, men jeg synes altså, at de, der har det synspunkt, mangler at udbygge det med en anvisning af: Hvordan, hvornår, hvorfor? Hvad er det for nogle kommuner, der skal betale?

Jeg går ud fra, at vi er enige i det grundsynspunkt, at udligning er et nulsumsspil. Det, vi så kan diskutere – og det var det, jeg sagde før – er, at det nulsumsspil kan jo foregå på forskellige niveauer. Det er hele debatten om vækstprocenter, der skal føres, men det ville være utidigt at tage hul på den debat i dag.

Jeg må bare konstatere, at ingen kan sige noget meningsfuldt om, hvilket bloktilskud der meldes ud henholdsvis primærkommunalt og amtskommunalt, før kommuneøkonomiforhandlingerne er afsluttet, men det er sådan set en anden debat. Debatten her handler om: Når vi nu har en given økonomi til rådighed for det danske kommunestyre, hvordan kan de ressourcer så fordeles mellem landets – ikke 279 kommuner, som hr. Arne Toft sagde tidligere – 271 kommuner på en sådan måde, at alle har nogenlunde og rimelig ensartede konditioner?

Det er helt oplagt, at oprindelig havde regeringen en anden intention om, hvilken teknik der skulle tages i brug for at nå det resultat. Derfor er det også helt ærligt spil, når regeringen har sagt, at efter nedsættelsen af Strukturkommissionen forekommer det uhensigtsmæssigt at dykke ned i det eksisterende udligningsystem og omkalfatre det. Vi er jo midt i en debat, der ikke kun handler om kommunestørrelser og volumen, men også om opgavefordeling.

Vi har jo ikke bare snakket udligningsreform, men udlignings- og finansieringsreform, og derfor har vi valgt en anden rute til det samme mål. Målet er en mere jævn fordeling af det økonomiske råderum mellem landets kommuner, og det kan man gøre ved enten at omkalfatre det eksisterende system eller skyde den genvej, som denne særlige pulje er et udtryk for.